

то на тогѡзи Цѣра ѣ ѡзнаменована сасх голѣмы за челоуѣческіятъ родъ событіята, сирѣчь сасх Рождѣніето на Іисуса Хрїста Спасителя міра.

Окщю подъ правленїето на Октавіа Явгуста, и Рїмлянитѣ и сичкитѣ Оныѣ народы дѣто са были покорили на нѣгвото владычество, ѡгаждали себеси благополучны, а това сажы за да докажи намъ какъ монархическото правленїе ѣ найблагодѣтельно на землѣта, и ѣ найсоокрѣзно сасх ѣстѣственнытѣ порѣдоць на нѣщата, и сасх сичкитѣ Божественны закѡны. И акъ и да са явѣватъ, послѣ Октавіа Явгуста, въ Рїмскїятъ престѡлъ развращѣнны тирѣны, сирѣчь Тиверїй, Калигѣла, Клавдїй, Неронъ и дрѣгїи іѡщи, то това явлѣніе было скорпрохѡдливо, затѡ и трѣка да го зачитѣмъ за и звѣргнато отъ Окщото правило. Притова, послѣ тѣзи тирѣны, ни бїждамы на Рїмскїятъ престѡлъ трѣдолюбѣваго Веспасїана, милосѣрдаго Тїта, дѣтотѡй сѣкаше загѣбено онова врѣмѣ, въ коѣто тѡй ни стѡраше нѣкомѣ доврѣ, затѡ поправда и са назобѣлъ Оутѣшенїе на челоуѣчеството. Глѣдамы благоразѣ-

69-79г.

79-81

послѣ

Р.Х.